

*Nunc scio vere quia Dominus eripuit me
de manu Herodis.*

Lectio Actuum Apostolorum

12, 1-11

In diebus illis:

- ¹ Misit Heródes rex manus,
ut afflígeret quosdam de ecclésia.
- ² Occídít autem Iacóbum fratrem Ioánnis gládio.
- ³ Videns autem quia placéret Iudáeis,
appósuit apprehéndere et Petrum
— erant autem dies Azymórum —
- ⁴ quem cum apprehendísset, misit in cárcerem
tradens quáttuor quaterniónibus mílitum custodíre eum,
volens post Pascha producere eum pópulo.
- ⁵ Et Petrus quidem servabátur in cárcere;
orátio autem fiébat sine intermissióne
ab ecclésia ad Deum pro eo.
- ⁶ Cum autem productúrus eum esset Heródes,
in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites
vinctus caténis duábus,
et custódes ante óstium custodiébant cárcerem.
- ⁷ Et ecce ángelus Dómini ástitit,
et lumen refúlsit in habitáculo;
percússo autem látere Petri,
suscitávit eum dicens: «Surge velóciter!».
Et cecidérunt caténæ de mánibus eius.
- ⁸ Dixit autem ángelus ad eum:
«Præcingere et cálcea te sandália tua!».
Et fecit sic.
Et dicit illi:
«Circúmda tibi vestiméntum tuum et séquere me!».
- ⁹ Et éxiens sequebátur
et nesciébat quia verum est, quod fiébat per ángelum;

æstimábat autem se visum vidére.

- ¹⁰ Transeúntes autem primam custódiam et secúndam
venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem,
quæ ultro apérta est eis,
et exeúntes processérunt vicum unum,
et contínuo discéssit ángelus ab eo.
- ¹¹ Et Petrus ad se revérsus dixit:
«Nunc scio vere quia misit Dóminus ángelum suum
et erípuit me de manu Heródis
et de omni exspectatióne plebis Iudæórum».

Verbum Dómini.